

[K. Helveg Petersen.]

Jeg skal herefter sige lidt om radiorådet, radioens styrelse. Det er jo radiorådet, der har ansvaret for udsendelsesvirksomheden. Ministeren siger, at han er mest tilbøjelig til at ville fastholde den ordening, vi nu har, men han når til denne konklusion gennem en argumentation, der ikke er særlig stærk. Han siger, at der er ikke fremført særlig tungtvejende argumenter for en ændring, og han siger, at en ændring af den nuværende styreform må bygge på en påvisning af, at den har vist sig ikke at være hensigtsmæssig, og der er ikke givet nogen overbevisende argumentation herfor. Det er altså en meget begrænset varme, ministeren lægger ind i forsvaret for ordningen.

Et af de argumenter, ministeren fremfører, er jo et almindeligt brugt argument, nemlig at den politiske islet i radiorådet er det bedst tænkelige værn over for pressionsgrupper. Videre siger ministeren, at de politiske repræsentanter i rådet faktisk har været i stand til at afbalancere hinanden, og han citerer, hvad en tidligere rådsformand har sagt om, at det er løverne, der passer på tigrene. Jeg er ikke glad for dette argument. Det kan da ikke være meningen, at radiorådet skal opfattes som et organ, hvor det er en væsentlig opgave, at man skal sidde og passe på hinanden. (*Morten Lange: Jo!*) Nej, det må da først og fremmest være opgaven at forvalte dette medium ud fra de større linjer, ud fra en viden om, at dette er en af de vigtigste institutioner, der findes i samfundet, ud fra en fælles forståelse for det ansvar, man har for, at det ikke præges af en frustrering, der meget let følger af denne passen-på-hinanden. Hertil kommer, at hvis man i ledelsen har det som et ledende princip, at man skal passe på hinanden, så kan det vel ikke undgås, at det har afsmittende virkning i huset.

Efter min opfattelse er tiden inde til en forandring. Det skulle dog være mærkeligt, om man i 1959 fandt den endelige løsning. Det er sket på et meget tilfældigt grundlag, at man er nået frem til den ordening. Jeg kan ikke se, det er rimeligt, at man ud af de 18 medlemmer, man har i rådet, har 5, der vælges af de i finansudvalget repræsenterede partier, og 10, der vælges af folketinget på basis af indstillinger fra lytterorganisationer og andre. Jeg mener, det giver en for stærk

dominans til den politiske verden, som det ikke kan være rimeligt at opretholde. Jeg mener, man bør overveje en reduktion af rådsmedlemmernes antal og overveje folketingets repræsentation i rådet. Der er ikke i min gruppe foretaget nogen stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt der skal være en repræsentation, men det er i hvert fald rigtigt, at vi ønsker hele dette spørgsmål diskuteret. Hvis der skal være politisk repræsentation, kunne man tænke sig, at vi havde 5 fra folketinget og 6 udefra, ikke nødvendigvis valgt blandt lytterorganisationerne; de må vælges på et friere grundlag, og der skal ved sammensætning af denne gruppe drages omsorg for, at de personer, der indvælges, møder med brede og stærke forudsætninger for at gøre en indsats.

Til slut er der et område, jeg må gøre et par bemærkninger om og gøre det i hast, idet jeg håber, det vil blive taget op ved overvejelserne om lovens udformning, og måske bliver der lejlighed til i kulturudvalget at drøfte disse forhold, før lovforslaget skrives, og lejlighed til et samråd med ministeren, så man kan uddybe betragtningerne. Hr. Robert Pedersen var inde på det forslag om et repræsentantskab, jeg i sin tid har fremsat. Jeg mener, det er nødvendigt, at man sørger for, at der bliver et bredere organ, hvorfra der kan tilflyde radioens styrelse ideer og synspunkter, og hvorfor dog ikke sammensætte et repræsentantskab repræsenterende forskellige egne af landet, forskellige opfattelser, lytter- og seerorganisationer, folk fra uddannelserne, kirken, kunsten, idrætten, erhvervslivet, og for at undgå, at det bliver præget alene af organisationer, skulle det være nogle fritstående personligheder, der indvælges deri. Alt i alt skulle man tilstræbe, at det ikke blev mennesker, der alene sad der som repræsentanter for særororganisationer, men mennesker, som havde en virkelig interesse for de problemer, Danmarks radio beskæftiger sig med. Jeg ved godt, at man indvender, at det bliver en snakkeklub osv. Jeg er overbevist om, at giver man repræsentantskabet en forretningsorden, lægger bestemte opgaver hen til det, giver medlemmerne mulighed for at fremsætte synspunkter og forslag over for radioens styrelse, så vil det kunne få betydning, og jeg ønsker meget, at hele spørgsmålet bliver taget op.